

[Brorsen.]

Jeg tror ikke, vi skal sidde de Udtalelser, der kommer fra disse Sider, overhørig. Naar vi taler om det rent militærpolitiske og sammenligner os med de andre nordiske Lande, er vi temmelig sikkert det svageste Led i Kæden.

Jeg skal ikke gøre mig til Talsmand — under ingen Omstændigheder, for jeg tror ikke, Tanken er aktuell — for en Forsvarsalliance, det er der vist i det hele taget ikke mange, der tænker paa. Naar vi skal ind paa dette Omraade — og det er alles Ønske at have det bedst mulige Samarbejde med de andre nordiske Lande —, gælder det om, at vi begynder med Begyndelsen, for rigtigt begyndt har sin store Betydning. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at man allerede, ogsaa fra Regeringens Side her, overvejer, at det vilde have Betydning at træffe visse Aftaler, ikke mindst med vor Nabo mod Øst; det er et meget smalt Vand, der adskiller de to Lande, og vi kan sige os selv, at under urolige Forhold i Europa er det meget muligt, at de to Lande netop kan komme til at operere i Fællesskab, hvis der bliver Tale om et Neutralitetsbrud i Nærheden af vore Kyster. Jeg vil meget henstille, at Regeringen er interesseret i det Spørgsmaal og ikke forsømmer en Lejlighed til at drøfte det, som sagt, ikke mindst med vor Nabo mod Øst.

Der er ingen Grund til at komme ind paa Gentagelser af det, vi talte om i sidste Rigsdagssamling. Vi fra vor Side vil gerne være med til en Forhandling for om muligt at tilvejebringe en Ordning, der kan virke samlende i højere Grad end den Ordning, vi fik i sidste Rigsdagssamling, og vi ser saaledes paa det, at det vil være heldigt for vort Land, om det virkelig skete. Jeg henstiller derfor alvorligt til Regeringen endnu en Gang at tænke sig om og være medvirkende til, at vi faar afhjulpet i alt Fald de største Mangler, vort Forsvar har i Øjeblikket.

Rager: Da vi i Fjor vedtog Forsvarslovene her i Tinget, gjorde Det konservative Folkeparti straks opmærksom paa, at der derved var skabt en Situation, det ikke ønskede at akkviescere ved, men at det ved første Lejlighed vilde fortsætte med Arbejdet paa at faa ændret den vedtagne Forsvarsordning, og at det vilde holde Forsvarsagitationen i Gang. Det Forslag, vi behandler i Dag, viser, at man nu lader den bebudede Handling følge efter Ordene.

Men lad os nu ganske nøgternt erindre, at de to Regeringspartier i Fjor vedtog de

nugældende Love, efter at der var foretaget en meget grundig Udvalgsbehandling, og da vi sluttede Debatten her i Salen, konstaterede det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at der havde været den nøjeste Overensstemmelse mellem de to Regeringspartiers her fremsatte Udtalelser, fra den højtærede Forsvarsministers Side, fra det ærede Medlem Hr. J. P. Larsens Side og fra min Side paa Det radikale Venstres Vegne. Naar dette er Tilfældet, tror jeg, man maa have Lov til at sige, at det Forslag, der er til Behandling i Dag, i Virkeligheden kun skal tjene agitatoriske Formaal. Det konservative Parti har sikkert ikke et Øjeblik ventet, det har i hvert Fald ikke haft Ret til at vente, at Realitetsændringer skulde kunne fremskaffes paa Grundlag af dette Forslag.

Jeg anerkender principielt fuldt ud en Oppositions Ret til her i Tinget at rejse en Debat ved at følge den Fremgangsmaade, som Det konservative Folkeparti her har fulgt. Jeg erkender ogsaa, at det maa være en Pligt for Regeringen og ogsaa for de Partier, der støtter Regeringen og danner dens parlamentariske Basis, at deltage i en saglig Forhandling om de saaledes rejste Problemer. Men jeg kan ikke erkende, at dette mit principielle Standpunkt involverer, at Det konservative Folkeparti kan vente, at Regeringspartierne er villige til at følge den som principielt rigtig anerkendte Linie, naar Oppositionen gør Brud paa de Forudsætninger, paa Grundlag af hvilke man anerkender Princippet Gyldighed, nemlig at Situationen har ændret sig, siden den forrige Afgørelse fandt Sted. Efter min Opfattelse er der nemlig ikke sket nogen Ændring i den udenrigspolitiske Situation, der kan berettiggte Det konservative Folkeparti til nu at rejse en Debat om det i forrige Samling indtil videre afgjorte Forsvarsspørgsmaal. Der er efter mit Skøn intet indtruffet, der ud fra de Forudsætninger, ud fra hvilke Regeringspartierne i Fjor vedtog Forsvarslovene, kan medføre nogen Ændringstrang eller nogen Ændringsnødvendighed.

I de Taler, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har holdt her i Dag, maa jeg ogsaa sige, at jeg fandt praktisk talt ingen Realiteter. Det ærede Medlem talte engang om de Følelser, der paavirker ham, og jeg tror, at de Følelser paavirker det ærede Medlem rigtig inderligt. Jeg tror, at det ærede Medlem taler ud fra sin inderste Overbevisning, men som det ofte gaar, naar Folk lader sig rive med af deres Følelser, er det Følelsesudtryk, der kommer frem, men ingen Realiteter. Jeg skal ikke fornærme